

Порядок отримання Витягу щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами в Електронному кабінеті

Державна податкова служба України
Головне управління ДПС
у Дніпропетровській області

#всебуде

Порядок отримання Витягу щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами в Електронному кабінеті

- Платник створює «Запит про отримання витягу щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами за даними органів ДПС» (далі - Запит) за формою «J/FI300207» в приватній частині Електронного кабінету у пункті меню «Заяви, запити для отримання інформації» шляхом:

 - для поля «період з «01» січня 20__року по «_»__20__року» Запиту:
 вибору із переліку дати, місяця та року, за який платник бажає отримати «Витяг з інформаційної системи органів ДПС щодо стану розрахунків платника з бюджетом та сплати єдиного внеску» (далі - Витяг). За кожний рік Запит подається окремо;
 - для поля «Розрахувати суму пені у поточному бюджетному році» (пп.129.1.1 та 129.1.3 пункту 129.1 статті 129 Податкового кодексу України)*** Запиту:
 встановлення позначки для розрахунку пені, якщо у платника є податковий борг (крім єдиного внеску) та він бажає визначити суму пені станом на наступний день від дня подання Запиту. Платник також може не встановлювати позначку для її розрахунку. Встановлення позначки неможливе, якщо у Запиті визначено платником період «минулі роки»;
 - для поля «В розрізі платежів» Запиту:
 встановлення позначки для отримання інформації в розрізі всіх своїх платежів. Якщо платник не встановлює позначку, то отримає узагальнену інформацію, без розрізу платежів;
 - для поля «З підписом**** (станом на I число звітного місяця)» Запиту:
 встановлення позначки для отримання Витягу з кваліфікованим електронним підписом посадової особи контролюючого органу (далі КЕП). Разом з цим, встановлення позначки можливе, якщо у Запиті зазначено 1-ше число місяця будь - якого року. Якщо платник не встановлює позначку, то отримає інформацію без КЕП.
- Надсилає Запит до органу ДПС за своїм основним місцем обліку.
- Отримує Витяг за формою «J/F1400207».

Шановні платники податків! Звертаємо Вашу увагу

Державна податкова служба України повідомляє, що в Електронному кабінеті з 01 травня 2024 року платники можуть отримувати за запитами **Витяг щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами**, починаючи з 2013 року за кожний рік окремо та в розрізі податків, зборів, платежів та єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

Крім цього, розроблено окремий функціонал для платників, які мають податковий борг на день подання запиту на отримання Витягу щодо стану розрахунків з бюджетами та цільовими фондами стосовно розрахунку пені, яка буде нарахована у разі погашення такого боргу поточною датою.

Праця неповнолітніх: що необхідно знати

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Кодекс законів про працю України (КЗпП) дозволяє працювати з 16 років.

Водночас існує декілька винятків. З 15 років можна працювати, якщо на це дав згоду один із батьків або особа, яка їх замінює.

Крім того, допускається оформлення 14-річних учнів загальноосвітніх шкіл, професійно-технічних і середніх спеціальних навчальних закладів для виконання легкої роботи, що не шкодить здоров'ю і не заважає навчанню. Але виключно у вільний від навчання час, наприклад, на канікулах, з дозволу одного з батьків або особи, яка їх замінює.

Неповнолітні особи (від 14 до 18 років) у трудових правовідносинах мають ті самі права, що й повнолітні. Водночас вони користуються низкою суттєвих пільг щодо охорони праці, робочого часу, відпусток і деяких інших умов праці.

До уваги платників податку на прибуток підприємств!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Державна податкова служба України з метою належного адміністрування податку на прибуток підприємств повідомила, що 05 квітня 2024 року набрав чинності наказ Міністерства фінансів України від 06.03.2024 №

111 «Про затвердження Змін до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 22 березня 2024 року за № 429/41774 (далі – Наказ № 111). Наказом № 111 внесені зміни до форми Податкової декларації з податку на прибуток підприємств, затвердженої наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 №897, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 11.11.2015 за № 1415/27860 (у редакції наказу Міністерства фінансів України від 20.02.2023 № 101) (далі – Декларація), які пов'язані з реалізацією положень Закону України від 21 листопада 2023 року № 3474-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування банків та інших платників податків» (далі – Закон).

Для цілей оподаткування прибутку банків Законом внесено зміни, зокрема, до розділів III «Податок на прибуток підприємств» та XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – Кодекс) щодо встановлення:

а) базової (основної) ставки податку на прибуток підприємств у розмірі 25 відсотків для цілей:

- оподаткування прибутку банку;
- оподаткування скоригованого прибутку контрольованої іноземної компанії банку;
- застосування положень щодо виплати дивідендів банками;

б) базової (основної) ставки податку на прибуток підприємств у розмірі 50 відсотків за результатами податкового (звітного) 2023 року з урахуванням вимог пункту 68 підрозділу 4 розділу XX Кодексу.

У зв'язку з цими змінами форма Декларації приведена у відповідність до положень Кодексу, а саме доповнено: примітку 5 основної форми, примітку 2 додатку АВ, примітку 6 додатку КІК, примітку 2 додатку ВП та приміткою 1 додаток ЗП Декларації реченням такого змісту:

«Банки зазначають базову (основну) ставку податку на прибуток у відсотках, встановлену пунктом 136.1¹ статті 136 розділу III Податкового кодексу України або пунктом 68 підрозділу 4 розділу XX Податкового кодексу України.»

Положеннями пункту 46.6 статті 46 Кодексу передбачено, якщо в результаті зміни правил оподаткування змінюються форми податкової звітності, до визначення нових форм декларацій (розрахунків), які набирають чинності для складання звітності за податковий період, що настає за податковим періодом, у якому відбулося їх оприлюднення, є чинними форми декларацій (розрахунків), чинні до такого визначення.

З урахуванням цього платники податку на прибуток матимуть змогу подати Декларацію за оновленою формою, починаючи зі звітного (податкового) періоду – півріччя 2024 року.

До запровадження оновленої форми Декларації рекомендуємо банкам застосовувати форму, що діяла до набрання чинності наказу № 111, з обрахунком суми податку на прибуток за ставками у відсотках, визначеними пунктом 136.1¹ статті 136 Кодексу, починаючи з I кварталу 2024 року, та пунктом 68 підрозділу 4 розділу XX Кодексу за податковий (звітний) період – 2023 рік (у тому числі для уточнюючої Декларації).

У яких випадках реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок реєстрації платником ПДВ визначено ст. 183 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) та розділом III Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17.11.2014 за № 1456/26233 (із змінами) (далі – Положення № 1130).

Відповідно до п. 3.6 розд. III Положення № 1130 у разі обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, зміни ставки єдиного податку або відмови від спрощеної системи оподаткування особа реєструється платником ПДВ у порядку, визначеному ПКУ, та за загальними правилами, встановленими Положенням № 1130. Реєстрація таких осіб здійснюється не раніше дати зміни системи оподаткування з урахуванням положень ст. 293 розд. XIV ПКУ, якими встановлюються ставки єдиного податку для платників третьої групи, що передбачають сплату ПДВ та не передбачають сплати цього податку.

Реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ у таких випадках подається з урахуванням таких особливостей, зокрема:

а) особа, яка не зареєстрована платником ПДВ та не застосовує спрощеної системи оподаткування, у разі бажання перейти на спрощену систему оподаткування із застосуванням ставки єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість, в обов'язковому порядку подає реєстраційну заяву та повинна одночасно відповідати вимогам:

- встановленим для третьої групи платників єдиного податку (крім платника єдиного податку, який відповідає абзацу четвертому п. 293.3 ст. 293 розд. XIV ПКУ);
- визначеним п. 181.1 ст. 181 або п. 182.1 ст. 182 розд. V ПКУ.

Реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, з якого така особа бажає перейти на сплату єдиного податку зі ставкою, що передбачає сплату податку на додану вартість (п.п. 3 п. 3.6 розд. III Положення № 1130);

б) платник єдиного податку першої – другої груп може самостійно добровільно прийняти рішення про перехід на сплату єдиного податку зі ставкою, що передбачає сплату ПДВ, якщо така особа одночасно відповідає вимогам:

встановленим для третьої групи платників єдиного податку; визначеним п. 181.1 ст. 181 або п. 182.1 ст. 182 розд. V ПКУ.

Реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, з якого така особа бажає перейти на сплату єдиного податку зі ставкою, що передбачає сплату ПДВ (п.п. 5 п. 3.6 розд. III Положення № 1130).

Отже, реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, з якого особа бажає перейти на сплату єдиного податку із ставкою, що передбачає сплату ПДВ, у разі переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платника єдиного податку.

До уваги ФОПів – платників єдиного податку першої – третьої груп!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до п. 291.4 ст. 291 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) для платників єдиного податку встановлено, зокрема, граничні обсяги доходу для кожної групи платників єдиного податку:

- перша група – 167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року за календарний рік;
- друга група – 834 розміри мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року за календарний рік;
- третя група – 1167 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року за календарний рік.

Пунктом 293.8 ст. 293 ПКУ, зокрема, визначено, що ставки, встановлені пп. 293.3 – 293.5 ст. 293 ПКУ, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

- 1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у п. 291.4 ст. 291 ПКУ, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування;
- 2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у п. 291.4 ст. 291 ПКУ, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування;
- 3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у п. 291.4 ст. 291 ПКУ зобов'язані у порядку, встановленому главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розд. XIV ПКУ, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених ПКУ.

Заява щодо переходу на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку іншої групи, або відмови від застосування спрощеної системи оподаткування подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу (далі – Заява). Разом з тим, згідно з частиною першою ст. 251 Цивільного кодексу України від 16 січня 2002 року № 435-IV (далі – ЦКУ), строком є певний період у часі, зі впливом якого пов'язана дія чи подія, яка має юридичне значення.

Строк визначається роками, місяцями, тижнями, днями або годинами (частина перша ст. 252 ЦКУ).

Якщо останній день строку припадає на вихідний, святковий або інший неробочий день, що визначений відповідно до закону у місці вчинення певної дії, днем закінчення строку є перший за ним робочий день (частина п'ята ст. 254 ЦКУ).

Отже, якщо фізичні особи – підприємці – платники єдиного податку першої – третьої груп перевищили обсяг доходу, встановлений п. 291.4 ст. 291 ПКУ, та при цьому граничний строк подання Заяви (20 число місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу) припадає на вихідний та/або святковий день, то останнім днем подання такої Заяви вважається перший робочий день, наступний за вихідним та/або святковим днем.

До уваги сільськогосподарських товаровиробників – юридичних осіб, які планують обрати четверту групу платників єдиного податку!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до п.п. 298.8.1 п. 298.8 ст. 298 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають не пізніше 20 лютого поточного року:

- загальну податкову декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), – контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);
- звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки – контролюючому органу за місцем розташування такої земельної ділянки (юридичні особи);

- розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва (юридичні особи) – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;

- відомості (довідку) про наявність земельних ділянок – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

У відомостях (довідці) про наявність земельних ділянок зазначаються дані про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю).

Згідно з п.п. 298.8.2 п. 298.8 ст. 298 ПКУ сільськогосподарські товаровиробники – юридичні особи, утворені протягом року шляхом злиття, приєднання або перетворення, подають протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем його утворення, до контролюючих органів за своїм місцезнаходженням та за місцем розташування земельних ділянок декларацію з податку за період від дати утворення до кінця поточного року для набуття статусу платника податку, а також усіх прав і обов'язків щодо погашення податкових зобов'язань або боргів, які передані йому як правонаступнику.

Склад доходу сільськогосподарського товаровиробника, отриманого від реалізації сільськогосподарської продукції власного виробництва та продуктів її переробки, визначено у п.п. 298.8.3 п. 298.8 ст. 298 ПКУ.

Платники єдиного податку четвертої групи самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 01 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням платника податку та місцем розташування земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ (п.п. 295.9.1 п. 295.9 ст. 295 ПКУ).

При цьому, якщо останній день строку подання податкової декларації припадає на вихідний або святковий день, то останнім днем строку вважається операційний день, що настає за вихідним або святковим днем (абзац перший п. 49.20 ст. 49 ПКУ).

Хто сплачує МПЗ у разі, якщо у звітному році орендар – ФОП, який користувався земельною ділянкою на підставі договору оренди, з середини року передав її у суборенду іншій ФОП – суборендарю?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п. 38 прим. 1.1.4 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (далі – МПЗ) визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на відповідний податковий (звітний) рік.

Підпунктом 170.14.3 п. 170.14 ст. 170 ПКУ визначено, що у разі державної реєстрації платника податку фізичною особою – підприємцем загальне МПЗ за земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, які використовуються таким підприємцем для провадження господарського діяльності, розраховується таким платником у порядку, визначеному п. 177.14 ст. 177 ПКУ та ст. 297 прим. 1 ПКУ, з першого числа місяця, наступного за місяцем, у якому відбулася державна реєстрація фізичної особи – підприємця.

Згідно з абзацом першим п. 177.14 ст. 177 ПКУ фізичні особи – підприємці – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, які здійснюють виробництво власної сільськогосподарської продукції, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати у складі податкової декларації про майновий стан і доходи додаток «Розрахунок загального мінімального податкового зобов'язання за податковий (звітний) рік, що розраховується фізичними особами – підприємцями (крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування) – власниками, орендарями, користувачами на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь».

Пунктом 297 прим. 1. 1 ст. 297 прим. 1 встановлено, що платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального мінімального податкового зобов'язання у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

У разі передачі таких земельних ділянок в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування на підставі договорів, укладених та зареєстрованих відповідно до законодавства, їх розмір враховується при визначенні загального МПЗ орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) таких земельних ділянок у порядку, встановленому ПКУ (п. 38 прим. 1.3 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

У разі переходу права власності або права користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди, на земельну ділянку, віднесену до сільськогосподарських угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря,

користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) протягом календарного року та за умови державної реєстрації такого права відповідно до законодавства, МПЗ щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) за період з 1 січня такого календарного року до початку місяця, в якому припинилося право власності на таку земельну ділянку, або в якому така земельна ділянка передана в користування (оренду, суборенду, емфітевзис), а для нового власника, орендаря або користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) – починаючи з місяця, в якому він набув право власності або право користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди на таку земельну ділянку, та враховується у складі загального МПЗ кожного з таких власників або користувачів (абзац перший п. 38 прим. 1.4 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

У разі відсутності державної реєстрації переходу права власності або права користування, у тому числі оренди, емфітевзису, суборенди, на земельну ділянку, віднесено до сільськогосподарських угідь, від одного власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) до іншого власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) протягом календарного року МПЗ щодо такої земельної ділянки визначається для попереднього власника, орендаря, користувача на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) на загальних підставах за податковий (звітний) рік (абзац другий п. 38 прим. 1.4 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Тобто, якщо договір суборенди укладений і зареєстрований в Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно, то фізична особа – підприємець – орендар сплачує МПЗ за період з 1 січня календарного року до початку місяця, в якому така земельна ділянка передана в суборенду, а суборендар – починаючи з місяця, в якому він набув право суборенди на таку земельну ділянку.

Якщо договір суборенди не зареєстрований, то орендар – фізична особа – підприємець сплачує МПЗ на загальних підставах за податковий (звітний) рік.

До уваги платників, які мають можливість своєчасно виконувати свої податкові обов'язки!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що ДПС України щодо застосування до платників податків, які мають можливість своєчасно виконувати свої податкові обов'язки, штрафних санкцій за порушення строків, визначених Податковим кодексом України (далі – Кодекс), для подання податкової звітності, сплати податків і зборів, роз'яснює таке.

1. Щодо застосування штрафних санкцій за неподання або несвоєчасне подання податкової звітності

За неподання або подання платником податків податкової звітності з порушенням строків, визначених Кодексом, передбачена відповідальність у вигляді штрафу в розмірах, встановлених пунктом 120.1 статті 120 Кодексу, залежно від того, чи застосовувалися до платника протягом року штрафні санкції за таке порушення.

Для визначення початку перебігу річного терміну (365 або 366 календарних днів для високосного року) приймається дата винесення контролюючим органом податкового повідомлення-рішення за результатом камеральної/документальної перевірки контролюючого органу, як за основним так і неосновним місцем обліку платника щодо будь-яких податків та зборів за неподання (несвоєчасне подання) податкової звітності.

На період до припинення або скасування воєнного стану на території України справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених у пункті 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу.

Згідно з абзацом восьмим (абзацом шостим в редакції, що діяла до 03.09.2023) підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу платники, які мають можливість своєчасно виконувати податкові обов'язки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання обов'язку щодо подання звітності, у тому числі передбаченої пунктом 46.2 статті 46 Кодексу, за 2021 рік (для звітності, що подається за річний звітний (податковий) період), граничний термін подання якої припадає на період, починаючи з 24.02.2022 до 01.06.2022, за I квартал 2022 року (для звітності, що подається за квартальний звітний (податковий) період), та звітності за лютий – травень 2022 року (для звітності, що подається за місячний звітний (податковий) період), за умови подання такої звітності до контролюючого органу не пізніше 20.07.2022.

Звільнення від відповідальності не розповсюджується на річні податкові декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з транспортного податку, з плати за землю, з єдиного податку четвертої групи, які подаються за поточний звітний період не пізніше 20 лютого поточного року.

Зазначений висновок базується на тому, що граничний термін подання податкової звітності за 2022 рік не припадає на період, визначений підпунктом 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу (з 24.02.2022 до 01.06.2022), а граничний термін подання податкової звітності за 2021 рік не Припадає на період дії воєнного стану на території України, тому строки подання податкової звітності, визначені пунктом 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу, не стосуються подання податкової звітності з таких податків за річний звітний період.

Отже, штрафні санкції, встановлені пунктом 120.1 статті 120 Кодексу, застосовуються до платників у разі неподання або подання після 20.07.2022 податкової звітності з:

- податку на прибуток, в т.ч. для неприбуткових установ та організацій, частини чистого прибутку (доходу) – за 2021 рік;

- податку на прибуток, в т.ч. для неприбуткових установ та організацій, частини чистого прибутку (доходу), єдиного податку третьої групи (зі ставкою 3 або 5 відсотків), рентної плати, екологічного податку, збору за місяць для паркування транспортних засобів, туристичного збору - за I квартал 2022 року;
- податку на прибуток (у разі подання звітності відповідно до підпункту 133.4.3 пункту 133.4 статті 133 Кодексу), податку на додану вартість (далі – ПДВ), рентної плати, плати за землю (у разі подання щомісяця) – за лютий – травень 2022 року;
- податків і зборів / платежів за інші звітні періоди – пізніше строків, визначених Кодексом для подання податкової звітності з таких податків і зборів / платежів.

2. Щодо застосування штрафних санкцій за порушення правил сплати (перерахування) узгоджених сум грошових зобов'язань

У разі несплати платником податків узгодженої суми грошового зобов'язання протягом строків, визначених Кодексом, передбачена відповідальність у вигляді штрафу в розмірах, встановлених статтею 124 Кодексу.

Згідно з пунктом 124.1 статті 124 Кодексу у разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання (крім грошового зобов'язання у вигляді штрафних (фінансових) санкцій, застосованих до нього на підставі Кодексу чи іншого законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи, а також пені, застосованої до нього на підставі Кодексу чи іншого законодавства, контроль за яким покладено на контролюючі органи) протягом строків, визначених Кодексом, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу в таких розмірах:

- при затримці до 30 календарних днів включно, наступних за останнім днем Строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 5 відсотків погашеної суми податкового боргу;
- при затримці більше 30 календарних днів, наступних за останнім днем строку сплати суми грошового зобов'язання, – у розмірі 10 відсотків погашеної суми додаткового боргу.

Штраф, визначений пунктом 124.1 статті 124 Кодексу застосовується лише після сплати податкового (грошового) зобов'язання, оскільки зазначений штраф розраховується від погашеної суми податкового боргу.

Наголошуємо, що за результатами камеральних перевірок штрафні санкції, визначені пунктами 124.2 та 124.3 статті 124 Кодексу, не застосовуються, оскільки під час проведення камеральної перевірки контролюючий орган не має можливості довести чи спростувати обставини, які не можуть мати іншої мети, крім як невиконання або неналежне виконання вимог, установлених Кодексом (лист ДПС від 06.10.2023 № 25118/7/99-00-04-02-04-07).

З урахуванням особливостей, визначених абзацом дев'ятим підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу, платники податків, які мають можливість своєчасно виконувати обов'язки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання таких обов'язків щодо строків сплати податків та зборів, зокрема, за 2021 рік (для річного звітного (податкового) періоду), за I квартал 2022 року (для квартального звітного (податкового) періоду), січень – травень 2022 року (для місячного звітного (податкового) періоду), за умови їх сплати не пізніше 01.08.2022.

Необхідно враховувати, що положення підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу застосовуються до обов'язків сплати окремих податків / зборів / платежів, щодо яких Кодексом визначено окремі терміни сплати при встановленому річному звітному періоді.

Зокрема податкове зобов'язання щодо плати за землю, визначене у річній податковій декларації, сплачується рівними частками за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця (пункт 287.3 статті 287 Кодексу).

Щомісячна сплата податкового зобов'язання з плати за землю за податковий Цвітний період, який дорівнює календарному місяцю, у разі надання річної Додаткової декларації розглядається як сплата за місячний звітний період.

Враховуючи зазначене, суб'єкт господарювання, який має можливість своєчасно виконувати податкові обов'язки щодо дотримання термінів сплати плати за землю, звільняється від відповідальності за порушення термінів сплати плати за землю за період січень — травень 2022 року, за умови її сплати не пізніше 01.08.2022.

У разі сплати плати за землю за січень – травень 2022 пізніше 01.08.2022, а також за порушення термінів сплати плати за землю за червень – грудень 2022 року та подальші звітні періоди суб'єкт господарювання не звільняється від відповідальності, до платників застосовуються штрафні санкції, визначені статтею 124 Кодексу.

Податкове зобов'язання з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку та єдиного податку четвертої групи, визначене у річній податковій декларації, сплачується юридичними особами:

- авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації (підпункт «б» підпункту 266.10.1 пункту 266.10 статті 266 Кодексу);
- авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації (підпункт «б» підпункту 267.8.1 пункту 267.8 статті 267 Кодексу);

- щоквартально протягом 30 календарних днів, що настають за останнім Календарним днем податкового (звітного) кварталу (підпункт 295.9.2. пункту 295.9. статті 295 Кодексу).

Отже, сплата податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортного податку, єдиного податку четвертої групи, що вноситься щокварталу, вважається сплатою за квартальний звітний період, і на неї поширюється дія абзацу дев'ятого підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу.

Таким чином, за порушення терміну сплати цих податків за I квартал 2022 року такі платники звільняються від відповідальності за умови сплати зобов'язань не пізніше 01.08.2022.

З урахуванням наведеного вище положення підпункту 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу не звільняють платників від застосування штрафних санкцій, встановлених пунктом 124.1 статті 124 Кодексу, у разі сплати після 01.08.2022 узгодженої суми грошового зобов'язання з:

- податку на прибуток, частини чистого прибутку (доходу) – за 2021 рік; податку на прибуток, частини чистого прибутку (доходу), єдиного податку третьої групи (зі ставкою 3 або 5 відсотків), єдиного податку четвертої групи, податку на нерухоме майно, відмінне від земельних ділянок, транспортного податку, екологічного податку, рентної плати, туристичного збору, збору за місця для паркування транспортних засобів – за I квартал 2022 року;

- податку на прибуток (платниками податку, які застосовують місячний звітний (податковий) період, відповідно до підпункту 133.4.3 пункту 133.4 статті 133 Кодексу), ТТДВ, єдиного податку третьої групи (зі ставкою 2 відсотки), рентної плати, плати за землю – за січень – травень 2022 року;

- податків / зборів і платежів за інші звітні (податкові) періоди – при порушенні строків, визначених Кодексом для сплати таких податків і зборів / платежів.

При цьому відлік терміну затримки сплати узгодженої суми грошового зобов'язання, встановленого абзацами другим та третім пункту 124.1 статті 124 Кодексу, у контексті платежів та звітних періодів, зазначених у підпункті 69.1 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу, починається 02.08.2022.

Звертаємо увагу, що сплата до бюджету узгоджених податкових зобов'язань з , задекларованих у поданій податковій звітності з ПДВ, здійснюється з рахунку у системі електронного адміністрування ПДВ платника, а сплата штрафних санкцій – з рахунку у банку або небанківському надавачу платіжних послуг до відповідного бюджету.

Роботодавці зобов'язані оформляти трудові відносини відповідно до вимог законодавства

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Наймати працівників можуть компанії, приватні підприємці, а також фізичні особи, які беруть на роботу кухарів, нянь, водіїв та ін.

При цьому всі вони стають роботодавцями і мають дотримуватися трудового законодавства.

Часто роботодавці укладають з працівниками цивільно-правові угоди, а не трудові. У відносинах працівник – роботодавець має укладатися трудовий договір. Цивільно-правова угода про надання послуг укладається в разі співпраці з незалежним підрядником або особою, яка забезпечує себе роботою самостійно, тобто займається підприємництвом, бізнесом.

Порядок оформлення трудових відносин з найманими працівниками є однаковим для всіх роботодавців. Він включає три основні кроки:

- укладення трудового договору;
- оформлення наказу про прийняття на роботу;
- повідомлення Державної податкової служби.

В які строки фізична особа має право на проведення звірки даних, використаних контролюючим органом для розрахунку загального МПЗ?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що з 16 березня 2024 року набрав чинності (крім деяких положень, які набирають чинності з 1 квітня, 16 червня, 1 липня, 1 серпня 2024 року) Закон України від 23 лютого 2024 року № 3603-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо вдосконалення онлайн-комунікації з платниками податків та уточнення окремих положень законодавства» (далі – Закон № 3603).

З урахування змін, внесених Законом № 3603 до Податкового кодексу України (далі – Кодекс) для фізичних осіб – власників, орендарів, користувачів на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, не переданих такими особами в оренду (суборенду), емфітевзис або інше користування на підставі договорів, укладених та зареєстрованих відповідно до законодавства, загальне мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) визначається контролюючим органом (абзац другий підпункту 170.14.6 пункту 170.14 статті 170 Кодексу).

У разі незгоди платника податку з визначеним контролюючим органом загальним МПЗ та/або розрахованою у відповідному податковому повідомленні-рішенні сумою річного податкового зобов'язання з податку на доходи фізичних осіб такий платник податку має право у порядку, встановленому статтею 42 Кодексу, звернутися до контролюючого органу за своєю податковою адресою для проведення звірки даних, використаних для розрахунку суми податку на доходи фізичних осіб, з наданням підтвердних документів, зокрема щодо: земельних ділянок, що знаходяться у платника податку у власності та/або постійному користуванні або в оренді (суборенді, емфітевзисі), їх нормативної грошової оцінки та площі; суми доходу,

отриманого від реалізації власної сільськогосподарської продукції; суми сплачених податків, зборів, платежів.

До прийняття змін, внесених Законом № 3603, фізичні особи були обмежені 30 днями з дня вручення податкового повідомлення-рішення на звернення до контролюючого органу для проведення звірки даних. Більше розглянутих питань податкового законодавства з урахуванням змін, запроваджених Законом № 3603 – в Інформаційному листі ДПС України № 2/2024: Вдосконалення онлайн-комунікації з платниками податків та уточнення окремих положень, який розміщено за посиланням <https://tax.gov.ua/broshuri-ta-listivki/772787.html>

Як змінилися терміни бюджетного відшкодування ПДВ у зв'язку з прийняттям Закону України № 3603?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що з 16 березня 2024 року набрав чинності (крім деяких положень, які набирають чинності з 1 квітня, 16 червня, 1 липня, 1 серпня 2024 року) Закон України від 23 лютого 2024 року № 3603-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо вдосконалення онлайн-комунікації з платниками податків та уточнення окремих положень законодавства» (далі – Закон № 3603).

З урахуванням змін, внесених Законом № 3603 до статті 200 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), встановлено нові терміни перевірок декларацій з податку на додану вартість з заявленими сумами до бюджетного відшкодування (абзац другий пункту 200.10 та абзац перший пункт 200.11 статті 200 Кодексу), а саме:

- камеральні перевірки – 20 днів, що настають за граничним строком подання податкової декларації, а в разі якщо така податкова декларація надана після закінчення граничного строку – за днем її фактичного подання;
- документальні перевірки – 40 днів, що настають за граничним строком подання податкової декларації, а в разі якщо така податкова декларація надана після закінчення граничного строку – за днем її фактичного подання.

Зміни до пунктів 200.10 та 200.11 статті 200 Кодексу набирають чинності з 01 липня 2024 року.

Як заповнюється податкова декларація платника єдиного податку – ФОПа у разі виправлення самостійно виявлених помилок з податкового зобов'язання?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Порядок самостійного виправлення помилок, що містяться у раніше поданій платником податку податковій декларації, визначено ст. 50 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

Відповідно до п. 50.1 ст. 50 ПКУ визначено, що у разі якщо у майбутніх податкових періодах (з урахуванням строків давності, визначених ст. 102 ПКУ) платник податків самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє помилки, що містяться у раніше поданій ним податковій декларації (крім обмежень, визначених ст. 50 ПКУ), він зобов'язаний надіслати уточнюючий розрахунок до такої податкової декларації за формою чинного на час подання уточнюючого розрахунку.

Платник податків має право не подавати такий розрахунок, якщо відповідні уточнені показники зазначаються ним у складі податкової декларації за будь-який наступний податковий період, протягом якого такі помилки були самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявлені.

Платник податків, який самостійно (у тому числі за результатами електронної перевірки) виявляє факт заниження податкового зобов'язання минулих податкових періодів, зобов'язаний, за винятком випадків, установлених п. 50.2 ст. 50 ПКУ:

- а) або надіслати уточнюючий розрахунок і сплатити суму недоплати та штраф у розмірі трьох відсотків від такої суми до подання такого уточнюючого розрахунку;
- б) або відобразити суму недоплати у складі декларації з цього податку, що подається за податковий період, наступний за періодом, у якому виявлено факт заниження податкового зобов'язання, збільшену на суму штрафу у розмірі п'яти відсотків від такої суми, з відповідним збільшенням загальної суми грошового зобов'язання з цього податку.

Форма податкової декларації платника єдиного податку – фізичної особи – підприємця затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 зі змінами та доповненнями (далі – Декларація).

Декларація може подаватися платником єдиного податку (першої – третьої групи) як звітна (звітна нова) так і уточнююча (відповідні відмітки робляться в полі 01 Декларації).

У разі подання звітної (звітної нової) Декларації у полі 02 такої Декларації зазначається звітний (податковий) період, за який вона подається. Якщо у складі звітної (звітної нової) уточнюються показники минулих звітних періодів, то у полі 03 Декларації зазначається звітний (податковий) період, який уточнюється. При цьому, у складі звітної або звітної нової Декларації платник може уточнити показники Декларації за один податковий (звітний) період, що минув.

У разі подання уточнюючої Декларації у полях 02 та 03 такої Декларації податковий (звітний) період та податковий (звітний) період, який уточнюється, заповнюються однаковими значеннями, що відповідають звітному (податковому) періоду, що уточнюється.

Якщо виправлення помилок за минулі звітні періоди здійснюється у складі звітної (звітної нової) Декларації, то фізична особа – платник єдиного податку, в залежності від обраної групи, зазначає правильні значення показників господарської діяльності за звітний (податковий) період, за який подається Декларація, у відповідних розділах з II по IV Декларації, та визначає:

- виправлені податкові зобов'язання по єдиному податку за звітний (податковий) період у розділі V Декларації (рядки 08 – 14);

- суму збільшення (зменшення) податкового зобов'язання по єдиному податку у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок за минулі періоди, суму пені та штрафу (в розмірі 5 відс. від суми збільшення) у розділі VI Декларації (рядки 15 – 20).

Якщо виправлення проводиться в уточнюючій Декларації, то фізична особа – підприємець – платник єдиного податку, в залежності від обраної групи, зазначає правильні показники господарської діяльності за звітний (податковий) період, що уточнюється у відповідних розділах з II по IV Декларації, та визначає:

- податкове зобов'язання за звітний (податковий) період, що уточнюється в розділі V Декларації (рядки 08 – 14);

- суму збільшення (зменшення) податкового зобов'язання по єдиному податку у зв'язку з виправленням самостійно виявлених помилок, суму пені та штрафу (в розмірі 3 відс. від суми збільшення) у розділі VI Декларації (рядки 15 – 20).

Щодо вимог законодавства до суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції

Державна податкова служба України акцентує увагу, що правові засади застосування реєстраторів розрахункових операцій та програмних реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг визначає Закон України від 06 липня 1995 року № 265/95-ВР «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг».

Суб'єкти господарювання, які здійснюють розрахункові операції у готівковій та/або у безготівковій формі при продажу товарів (наданні послуг) у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, зобов'язані, зокрема, проводити розрахункові операції на повну суму покупки (надання послуги) через РРО/ПРРО із наданням відповідних розрахункових документів.

Працівниками управління фактичних перевірок Головного управління ДПС у м. Києві проведено фактичну перевірку магазину-кафетерію, який здійснює продаж гарячих напоїв (кава, чай) та солодошів. За результатами перевірки встановлено факти не проведення розрахунків через ПРРО за продані товари з видачею покупцям розрахункових документів, які імітують фіскальні чеки.

Крім того, виявлено порушення вимог трудового законодавства, зокрема, не з усіма працівниками закладу оформлювались трудові відносини.

За результатами перевірки порушник понесе фінансову відповідальність на загальну суму 680,1 тис. грн. Матеріали перевірки також направлено до відповідного міжрегіонального територіального органу Державної служби України з питань праці для розгляду та застосування адміністративно-господарських санкцій в межах компетенції.

Державна податкова служба України нагадує громадянам про можливість у будь-який час доби чи будь-якому місці повідомляти податкову службу через чат-бот «StopViolationBot» у месенджері Telegram про виявлені факти порушень законодавства, в тому числі незастосування РРО/ПРРО та не видачу відповідних розрахункових документів.

Про запровадження з 1 вересня 2024 року оподаткування акцизним податком нікотиновмісних продуктів для орального застосування та їх розмежування як окремих видів нікотиновмісної продукції для орального застосування

Починаючи з 01 вересня 2024 року операції з реалізації вироблених в Україні/ввезених на митну територію України товарів за кодом згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 90 00 «Інші нікотиновмісні продукти для орального застосування», що включені до переліку підакцизних товарів, підлягають оподаткуванню акцизним податком відповідно до положень Закону України від 16 січня 2024 року № 3553-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо приведення деяких норм у відповідність із Законом України «Про Митний тариф України» та уточнення окремих положень» (далі – Закон).

Водночас у перелік підакцизних товарів не входять товари товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 10 00 «Продукти, що містять нікотин, призначені для сприяння припиненню вживання тютюну».

З метою запобігання виникненню можливих загроз, пов'язаних з ухиленням від оподаткування через неправомірне віднесення нікотиновмісних продуктів для орального застосування товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 90 00 «Інші нікотиновмісні продукти для орального застосування», що підлягають оподаткуванню акцизним податком, до товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 10 00 «Продукти, що містять нікотин, призначені для сприяння припиненню вживання тютюну», що не віднесені до підакцизних товарів, слід враховувати інформацію, надану листами Міністерства охорони здоров'я України та Державної митної служби України, щодо віднесення нікотиновмісної продукції до засобів нікотинозамісної терапії і такої, що призначена для сприяння припиненню вживання тютюну, а саме:

нікотинова замісна терапія врегульована наказом Міністерства охорони здоров'я України від 26.09.2012 № 746 «Про затвердження Методичних рекомендацій для медичних працівників закладів охорони здоров'я з надання лікувально-профілактичної допомоги особам, які бажають позбутися залежності від тютюну»; наказом Міністерства охорони здоров'я України від 03.08.2012 № 601 «Про затвердження та впровадження медико-технологічних документів зі стандартизації медичної допомоги при припиненні вживання тютюнових виробів» затверджено Стандарти первинної медичної допомоги при припиненні вживання тютюнових виробів, який включає «Стандарт 5. Медична допомога при припиненні вживання тютюнових виробів здійснюється комплексно, із застосуванням немедикаментозних методів та фармакотерапії» (далі – Стандарт 5).

Міжнародною класифікацією хвороб 10-го перегляду тютюн віднесено до психоактивних речовин і відповідно розлади внаслідок його вживання віднесено до психічних і поведінкових.

Стандартом 5 передбачено такі обов'язкові критерії:

для фармакотерапії застосовуються лікарські засоби з доведеною ефективністю щодо їхнього впливу; лікарські засоби нікотинозамісної та ненікотинозамісної терапії обов'язково призначаються медичним (фармацевтичним) працівником.

Додатком 4 до Стандартів первинної медичної допомоги при припиненні вживання тютюнових виробів визначено перелік лікарських засобів з доведеною ефективністю, які дозволені в Україні для вживання для НЗТ (нікотинозамісної терапії):

нікотинова жувальна гумка, міжнародна непатентована назва (далі – МНН) – Nicotine;

нікотиновий пластир, МНН – Nicotine.

Лікарський засіб – будь-яка речовина або комбінація речовин (одного або декількох АФІ та допоміжних речовин), що має властивості та призначена для лікування або профілактики захворювань у людей, чи будь-яка речовина або комбінація речовин (одного або декількох АФІ та допоміжних речовин), яка може бути призначена для запобігання вагітності, відновлення, корекції чи зміни фізіологічних функцій у людини шляхом здійснення фармакологічної, імунологічної або метаболічної дії або для встановлення медичного діагнозу (абзац другий частини першої статті 2 Закону України «Про лікарські засоби»).

Відомості про лікарські засоби містяться в Державному реєстрі лікарських засобів України.

З огляду на зазначене, виключно лікарські засоби є препаратами, які призначені для сприяння припиненню вживання тютюну.

Будь-які інші продукти, що не є лікарським засобом, не мають доведеної ефективності в припиненні вживання тютюну, а тому не можуть бути призначені для сприяння припиненню вживання тютюну.

Отже, враховуючи інформацію МОЗ, правомірність віднесення нікотиновмісної продукції до продукції товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД 2404 91 10 00 «Продукти, що містять нікотин, призначені для сприяння припиненню вживання тютюну», має підтверджуватися наявністю відомостей про таку продукцію в Державному реєстрі лікарських засобів України.

Який порядок оподаткування ПДФО іноземних доходів?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що до 01.05.2024 триває Деклараційна кампанія 2024.

Відповідно до п. 170.11 ст. 170 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), у разі якщо джерело виплат будь-яких оподатковуваних доходів є іноземним, сума такого доходу включається до загального річного оподаткованого доходу платника податку – отримувача, який зобов'язаний подати річну податкову декларацію, та оподатковується за ставкою, визначеною в п. 167.1 ст. 167 ПКУ (18 відсотків).

У разі якщо згідно з нормами міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, платник податку може зменшити суму річного податкового зобов'язання на суму податків, сплачених за кордоном, він визначає суму такого зменшення за зазначеними підставами у річній податковій декларації.

У разі відсутності в платника податку підтверджуючих документів щодо суми отриманого ним доходу з іноземних джерел та суми сплаченого ним податку в іноземній юрисдикції, оформлених відповідно до ст. 13 ПКУ, такий платник зобов'язаний подати до контролюючого органу за своєю податковою адресою заяву про перенесення строку подання податкової декларації до 31 грудня року, наступного за звітним. У разі неподання в установлений строк податкової декларації платник податків несе відповідальність, встановлену ПКУ та іншими законами.

Не зараховуються у зменшення суми річного податкового зобов'язання платника податку:

а) податки на капітал (приріст капіталу), податки на майно;

б) поштові податки;

в) податки на реалізацію (продаж);

г) інші непрямі податки незалежно від того, чи належать вони до категорії прибуткових податків або вважаються окремими податками згідно із законодавством іноземних держав.

Сума податку з іноземного доходу платника податку - резидента, сплаченого за межами України, не може перевищувати суму податку, розраховану на базі загального річного оподаткованого доходу такого платника податку відповідно до законодавства України.

Державний бюджет протягом трьох місяців п. р. отримав від платників Дніпропетровщини майже 12 млрд гривень

Протягом першого кварталу 2024 року від платників Дніпропетровщини до держбюджету надійшло майже 12,0 млрд гривень. Як зазначила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Наталя Федаш, надходження збільшились у порівнянні з січнем – березнем 2023 року на понад 2,7 млрд грн, або на 29,5 відсотків.

Наталя Федаш висловила подяку всім сумлінним платникам і ще раз акцентувала увагу, що своєчасно сплачені податки і збори є значною підтримкою Збройних Сил України і фінансової безпеки нашої держави.

«Сьогодні кожна гривня, яка своєчасно надходить до бюджетів наближає нашу Перемогу! Отже, не зупиняємось – самовіддано працюємо, забезпечуємо коштами наш економічний фронт!» – зазначила керівниця податкової служби області.

Оподаткування спадщини та подарунків

⊗ [Відеогалерея](#) ↓

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/intervyu-ta-publichni-zayavi/11005.html>

До уваги платників податків, які здійснюють розрахункові операції

Державна податкова служба України на постійній основі здійснює контроль за дотриманням суб'єктами господарювання, які здійснюють розрахункові операції у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг, вимог законодавства щодо використання реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та програмних РРО.

Так, за результатами аналізу наявної податкової інформації щодо суб'єктів господарювання, які здійснюють розрахункові операції із застосуванням РРО та програмних РРО, встановлено низку суб'єктів господарювання, які здійснювали незаконну діяльність, а саме: здійснювали продаж товарів, у т.ч. підакцизних, через мережу магазинів харчових продуктів на території міста Києва та Київської області без застосування РРО та з наданням покупцям нефіскальних чеків.

Встановлено, що така діяльність СГ є системною, призводить до заниження бази оподаткування платників податків, акумулювання значних сум необлікованої готівки та втрат бюджету.

При порівнянні сум готівкових виторгів за вересень 2023 року відносно лютого 2024 року по зазначеній мережі спостерігалось суттєве їх зменшення (у 5 разів).

Так, фахівцями територіальних підрозділів податкового аудиту у м. Києві та Київській області за ініціативи ДПС організовано та одночасно проведено 15 фактичних перевірок магазинів зазначеної мережі.

Перед початком перевірок працівниками ДПС здійснено понад 50 закупівель товару та зафіксовано 28 фактів видачі нефіскальних чеків, у т.ч. 6 при продажу тютюнових виробів.

У ході фактичних перевірок задокументовано наявність у продажу необлікованих підакцизних товарів на суму понад 2,2 млн грн, з яких майже 1 млн грн – тютюнові вироби.

За результатами проведених фактичних перевірок СГ мережі нараховано понад 2,3 млн грн штрафних санкцій.

ДПС наголошує, що під час війни для країни важлива кожна додатково сплачена в бюджет гривня, а також вдячна сумлінним споживачам за своєчасну реакцію на можливі порушення, що вчиняються несумлінними платниками податків при проведенні ними розрахункових операцій.

Звертаємо увагу покупців, що на вебпорталі ДПС у розділі «Е-сервіси» функціонує пошуковий сервіс «Пошук фіскального чека», який розміщений за посиланням: <https://cabinet.tax.gov.ua/cashregs/check>. Цей сервіс дозволяє здійснити пошук чека РРО/ПРРО, перевірити його справжність та сприяє припиненню незаконної діяльності окремих торгівців.

Податкова знижка за навчання: з податковою декларацією про майновий стан і доходи до контролюючого органу подаються підтвердуючі документи

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до ст. 166 Податкового кодексу (далі – ПКУ) платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, визначено у п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

До даного переліку включається сума коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти таким платником податку та/або членом його сім'ї першого ступеня споріднення та/або особи, над якою встановлено опіку чи піклування, або яку влаштовано до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, якщо такого платника податку призначено відповідно опікуном, піклувальником, прийомним батьком, прийомною матір'ю, батьком-вихователем, матір'ю-вихователькою (п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ).

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ).

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтвержені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У разі якщо відповідні витрати підтвержені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа (абзац другий п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до ПКУ та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права регулює Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145).

Частиною шостою ст. 79 Закону № 2145 встановлено, що розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором.

Враховуючи викладене, фізична особа – платник податку на доходи фізичних осіб, яка має право скористатися податковою знижкою щодо суми коштів, сплачених за навчання зобов'язана подати до контролюючого органу разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи копії платіжних та розрахункових документів, зокрема, квитанції, фіскальні чеки, прибуткові касові ордери, що ідентифікують надавача послуг і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх отримувача), а також копію договору з навчальним закладом, в якому обов'язково повинно бути відображено заклад освіти – надавача послуг і здобувача освіти – отримувача послуг, вартість таких послуг і строк оплати за такі послуги; довідку про отримані у звітному році доходи; документи, які підтверджують ступінь споріднення (у разі компенсації вартості здобуття дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти члена сім'ї першого ступеня споріднення), тощо.

Звертаємо увагу, що 31.12.2023 – останній день подання податкової декларації про майновий стан і доходи, щоб скористатись правом на податкову знижку за витратами, які понесені у 2022 році.

Ставка ПДФО, за якою оподатковується заробітна плата працівника, який працює у резидента Дія Сіті за сумісництвом на підставі трудового контракту

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Організаційні, правові та фінансові засади функціонування правового режиму Дія Сіті, що запроваджується з метою стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні шляхом створення сприятливих умов для ведення інноваційного бізнесу, розбудови цифрової інфраструктури, залучення інвестицій, а також талановитих спеціалістів визначені Законом України від 15 липня 2021 року № 1667-IX «Про стимулювання розвитку цифрової економіки в Україні» із змінами (далі – Закон № 1667).

Для провадження господарської діяльності резидент Дія Сіті має право залучати працівників на підставі трудових договорів (контрактів), гіг-спеціалістів – на підставі гіг-контрактів відповідно до Закону № 1667, а також підрядників та виконавців, у тому числі фізичних осіб – підприємців, – на підставі інших цивільно-правових чи господарсько-правових договорів у порядку, визначеному законодавством (ст. 4 Закону № 1667).

Згідно з п.п. 14.1.283 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами (далі – ПКУ) спеціалісти резидента Дія Сіті – це гіг-спеціалісти, що виконують роботу (надають послуги) на замовлення та на користь (в інтересах) резидента Дія Сіті на підставі гіг-контракту, укладеного в порядку, передбаченому Законом № 1667, та/або особи, які перебувають із резидентом Дія Сіті у трудових відносинах.

Трудові відносини з працівниками та гіг-спеціалістами резидента Дія Сіті регулюються розділом V Закону № 1667, ст. 16 якого передбачено, що при наймі працівника резидент Дія Сіті може укласти з ним контракт як особливу форму трудового договору, спрямовану на забезпечення умов для ініціативності та самостійності працівника з урахуванням його індивідуальних здібностей і професійних навичок, підвищення взаємної відповідальності сторін.

Статтею 5 Закону № 1667 визначено вимоги до резидента Дія Сіті, пунктами 2 та 3 частини 1 якої встановлено, що:

- розмір середньої місячної винагороди залученим працівникам та гіг-спеціалістам, починаючи з календарного місяця, наступного за календарним місяцем, в якому набуто статус резидента Дія Сіті, кожного календарного місяця становить не менше, ніж еквівалент 1 200 євро за офіційним курсом гривні щодо євро, встановленим Національним банком України станом на перше число відповідного календарного місяця;

- середньооблікова кількість працівників та гіг-спеціалістів юридичної особи (у разі залучення) за підсумками кожного календарного місяця, починаючи з наступного за календарним місяцем, в якому юридичною особою набуто статус резидента Дія Сіті, становить не менше дев'яти осіб.

Тобто, пунктами 2 та 3 частини 1 ст. 5 Закону № 1667 не передбачено поділу резидента Дія Сіті працівників на штатних та за сумісництвом.

Особливості оподаткування доходів спеціалістів резидентів Дія Сіті встановлені п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ, відповідно до п.п. 170.14 прим. 1.1. якого податковим агентом платника податку – спеціаліста резидента Дія Сіті під час нарахування (виплати) на його користь доходів у вигляді заробітної плати, інших заохочувальних та компенсаційних виплат або інших виплат і винагород, які нараховуються (виплачуються, надаються) платнику податку у зв'язку з трудовими відносинами чи у зв'язку з виконанням гіг-контракту, укладеного у порядку, передбаченому Законом № 1667, є резиденти Дія Сіті.

Згідно з п.п. 170.14 прим. 1.2 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ за ставкою 5 відс., визначеною п. 167.2 ст. 167 ПКУ, оподатковуються доходи платника податку – спеціаліста резидента Дія Сіті, що виплачуються на його користь резидентом Дія Сіті у вигляді:

а) заробітної плати;

б) винагороди за гіг-контрактом, укладеним у порядку, передбаченому Законом № 1667, у тому числі винагороди за створення та перехід прав на твори, створені за замовленням;

в) авторської винагороди за створення службового твору та перехід прав на службові твори.

Крім того, відповідно до п.п. 170.14 прим. 1.3 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ положення п.п. 170.14 прим. 1.2 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ застосовуються до загального (річного) оподатковуваного доходу у вигляді заробітної плати чи винагороди, що нараховується (виплачується, надається) платнику податку у зв'язку з трудовими відносинами чи у зв'язку з виконанням гіг-контракту, розмір якого не перевищує еквівалент 240 000 євро за календарний рік за офіційним курсом гривні щодо євро, встановленим Національним банком України станом на 1 січня звітного податкового року. При цьому в цілях розрахунку такого розміру до нього не включається дохід спеціаліста резидента Дія Сіті, оподаткований податковим агентом – резидентом Дія Сіті у порядку, передбаченому підпунктами 170.14 прим. 1.4 та 170.14 прим. 1.5 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ, за ставкою 18 відс., встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ. У разі якщо сума отриманого доходу перевищує зазначений розмір, до суми такого перевищення застосовується ставка, встановлена п. 167.1 ст. 167 ПКУ, при цьому платник податків зобов'язаний відобразити суму такого перевищення у складі загального місячного (річного) оподатковуваного доходу за відповідний звітний рік та подати річну декларацію про майновий стан і доходи відповідно до ПКУ і самостійно сплатити податок на доходи фізичних осіб з суми такого перевищення.

У разі якщо податковий агент – резидент Дія Сіті у відповідний календарний місяць не відповідав вимогам, визначеним пунктами 2 та 3 частини 1 ст. 5 Закону № 1667, такий податковий агент зобов'язаний у межах податкового розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь платників податків – фізичних осіб, і сум утриманого з них податку, а також сум нарахованого єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування самостійно нарахувати податок на доходи фізичних осіб за ставкою, встановленою п. 167.1 ст. 167 ПКУ, щодо доходів спеціалістів резидента Дія Сіті, передбачених у підпунктах «а» – «б» п.п. 170.14 прим. 1.2 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ, що були виплачені протягом такого календарного місяця, та сплатити його до подання податкового розрахунку.

При цьому сума такого сплаченого податку податковим агентом не включається до складу загального місячного (річного) оподатковуваного доходу спеціалістів резидента Дія Сіті (п.п. 170.14 прим. 1.5 п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ).

Враховуючи викладене, заробітна плата працівника, який працює у резидента Дія Сіті за сумісництвом на підставі трудового контракту, оподатковується податком на доходи фізичних осіб (ПДФО) за ставкою 5 відс. за умови дотримання усіх вимог, визначених п. 170.14 прим. 1 ст. 170 ПКУ.

Щодо сплати єдиного внеску за себе ФОПами – платниками єдиного податку у період дії воєнного стану в Україні

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує.

Відповідно до п. 4 частини 1 ст. 4 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) платниками єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування (єдиний внесок), зокрема, є фізичні особи – підприємці (ФОП), в тому числі ті, які обрали спрощену систему оподаткування (крім електронних резидентів (е-резидентів)).

Законом України від 15 березня 2022 року № 2120-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо дії норм на період дії воєнного стану» внесені зміни до розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464.

Так, згідно з абзацом першим п. 9 прим. 19 розд. VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464 тимчасово, з 01 березня 2022 року до припинення або скасування воєнного стану в Україні та протягом дванадцяти місяців після припинення або скасування воєнного стану, особи, зазначені у пунктах 4, 5 та 5 прим. 1 частини 1 ст. 4 Закону № 2464, мають право не нараховувати, не обчислювати та не сплачувати єдиний внесок за себе. При цьому положення абзацу другого п. 2 частини 1 ст. 7 Закону № 2464 щодо таких періодів для таких осіб не застосовується.

При цьому такими особами розрахунок єдиного внеску у складі податкової декларації не заповнюється за період, в якому відповідно до абзацу першого п. 9 прим. 19 розд. VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464 єдиний внесок не нараховувався, не обчислювався та не сплачувався (абзац другий п. 9 прим. 19 розд. VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464).

Об'єкт та база оподаткування платою за землю

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє.

Відповідно до п.п. 14.1.147 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності (далі – орендна плата).

Земельний податок – це обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів (п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Орендна плата для цілей розділу XII «Податок на майно» ПКУ – це обов'язковий платіж за користування земельною ділянкою державної або комунальної власності на умовах оренди (п.п. 14.1.136 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

Об'єктами оподаткування платою за землю є:

- об'єкти оподаткування земельним податком (п.п. 270.1.1 п. 270.1 ст. 270 ПКУ);
- земельні ділянки, які перебувають у власності (п.п. 270.1.1.1 п.п. 270.1.1 п. 270.1 ст. 270 ПКУ);
- земельні частки (паї), які перебувають у власності (п.п. 270.1.1.2 п.п. 270.1.1 п. 270.1 ст. 270 ПКУ);
- земельні ділянки державної та комунальної власності, які перебувають у володінні на праві постійного користування (п.п. 270.1.1.3 п.п. 270.1.1 п. 270.1 ст. 270 ПКУ);
- об'єкти оподаткування орендною платою – земельні ділянки державної та комунальної власності, надані в користування на умовах оренди (п.п. 270.1.2 п. 270.1 ст. 270 ПКУ).

Базою оподаткування платою за землю є:

- нормативна грошова оцінка земельної ділянки з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого розд. XII ПКУ (п.п. 271.1.1 п. 271.1 ст. 271 ПКУ);
- площа земельної ділянки, нормативну грошову оцінку якої не проведено (п.п. 271.1.2 п. 271.1 ст. 271 ПКУ).

База оподаткування по земельних частках (паях) визначається згідно із даними земельних ділянок, на які фізичні особи мають право як власники земельних часток (паїв), з урахуванням підпунктів 271.1.1 та 271.1.2 п. 271.1 ст. 271 ПКУ (четвертий абзац п. 271.1 ст. 271).

Пунктом 289.1 ст. 289 розд. XII ПКУ встановлено, що для визначення розміру земельного податку та орендної плати використовується нормативна грошова оцінка земельних ділянок, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до законодавства.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, здійснює управління у сфері оцінки земель та земельних ділянок.

Згідно з п. 289.2 ст. 289 розд. XII ПКУ центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, за індексом споживчих цін за попередній рік щороку розраховує величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель (K_i), на який індексується нормативна грошова оцінка земель і земельних ділянок, у тому числі право на які фізичні особи мають як власники земельних часток (паїв), на 01 січня поточного року, що визначається за формулою:

$$K_i = I:100,$$

де I – індекс споживчих цін за попередній рік.

У разі якщо індекс споживчих цін перевищує 115 відс., такий індекс застосовується із значенням 115.

Коефіцієнт індексації нормативної грошової оцінки земель застосовується кумулятивно залежно від дати проведення нормативної грошової оцінки земель, зазначеної в технічній документації з нормативної грошової оцінки земель та земельних ділянок.

На яку адресу фізичній особі надсилаються ППР про сплату земельного податку/орендної плати за земельні ділянки ?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до абзаців другого і третього п. 45.1 ст. 45 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) податковою адресою платника податків – фізичної

особи визнається місце її проживання, за яким вона береться на облік як платник податків у контролюючому органі.

Платник податків – фізична особа може мати одночасно не більше однієї податкової адреси.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України (абзац десятий п. 286.1 ст. 286 ПКУ).

Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру та Міністерство юстиції України подають щомісяця до 10 числа (у разі наявності технічної можливості – щоденно), а також на запит контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки або ДПС відповідно до п. 4 Порядку подання інформації про платників податків, об'єкти оподаткування та об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, для забезпечення ведення їх обліку, а також обчислення та справляння податків і зборів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2011 року № 1386, інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю.

Нарахування фізичним особам сум плати за землю проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки, у тому числі право на яку фізична особа має як власник земельної частки (паю), які надсилають платнику податку у порядку, визначеному ст. 42 ПКУ, до 01 липня поточного року податкове повідомлення-рішення (далі – ППР) про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному ст. 58 ПКУ, разом із детальним розрахунком суми податку, який, зокрема, але не виключно, має містити кадастровий номер та площу земельної ділянки, розмір ставки податку та розмір пільги зі сплати податку (абзац перший п. 286.5 ст. 286 ПКУ).

Документи вважаються належним чином врученими, якщо вони надіслані у порядку, визначеному п. 42.4 ст. 42 ПКУ, надіслані за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою) платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручені платнику податків (його представнику) (п. 42.2 ст. 42 ПКУ).

Абзацами першим – шостим п. 42.4 ст. 42 ПКУ встановлено, що платники податків, які, зокрема, пройшли електронну ідентифікацію онлайн в електронному кабінеті, можуть здійснювати листування з контролюючими органами засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог законів України від 22 травня 2003 року № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг» (далі – Закон № 851) із змінами та від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» із змінами (далі – Закон № 2155).

Листування контролюючих органів з платниками податків, зазначеними в абзаці першому п. 42.4 ст. 42 ПКУ, які, зокрема, подали заяву про бажання отримувати документи через електронний кабінет, здійснюється засобами електронного зв'язку в електронній формі з дотриманням вимог Законів № 851 та № 2155 шляхом надіслання документа в електронний кабінет з одночасним надісланням платнику податків на його електронну адресу (адреси) інформації про вид документа, дату та час його надіслання в електронний кабінет.

Документ, надісланий контролюючим органом в електронний кабінет, вважається врученим, зокрема, платнику податків, якщо він сформований з дотриманням вимог Законів № 851 та № 2155 та є доступним в електронному кабінеті.

Датою вручення платнику податків або фінансовому агенту документа є дата, зазначена у квитанції про доставку у текстовому форматі, що відправляється з електронного кабінету автоматично та свідчить про дату та час доставки документа, зокрема, платнику податків. У разі якщо доставка документа відбулася після 18 години, датою вручення документа, зокрема, платнику податків вважається наступний робочий день. Якщо доставка відбулася у вихідний чи святковий день, датою вручення документа, зокрема, платнику податків вважається перший робочий день, що настає за вихідним або святковим днем.

У разі неотримання контролюючим органом квитанції про доставку документа в електронний кабінет протягом двох робочих днів з дня його надіслання такий документ у паперовій формі на третій робочий день з дня відправлення з електронного кабінету надсилається за адресою (місцезнаходженням, податковою адресою), зокрема, платника податків рекомендованим листом з повідомленням про вручення або особисто вручається платнику податків (його представнику).

При цьому строк доставки документа в електронний кабінет, визначений абзацом п'ятим п. 42.4 ст. 42 ПКУ, не зараховується до строку надіслання документів, визначеного ПКУ.

Отже, контролюючі органи надсилають ППР про сплату земельного податку і орендної плати за земельні ділянки державної та/або комунальної власності на податкові адреси (адреси проживання) фізичних осіб рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Фізичним особам, які подали заяву про бажання отримувати документ через електронний кабінет, ППР надсилаються контролюючими органами в електронний кабінет з одночасним надісланням фізичним особам на їх електронні адреси інформації про вид документа, дату та час його надіслання в електронний кабінет. При цьому у разі неотримання контролюючим органом квитанції про доставку ППР в електронний кабінет протягом двох робочих днів з дня його надіслання ППР у паперовій формі надсилається за податковою адресою (адресою проживання) фізичної особи рекомендованим листом з повідомленням про вручення.